

3 Евангелля св. Марка

Езус сказаў вучням сваім: “Глядзіце, чуйце, бо не ведаеце, калі настане час той. Падобна гэта да чалавека, які, вырушаючы ў далёкую дарогу, пакінуў дом свой, даў слугам сваім уладу і кожнаму сваю працу, і загадаў брамніку чуваць.

Дык чуйце ж і вы, бо не ведаеце, калі прыйдзе гаспадар дому: увечары, ці апоўначы, ці пры свеце пеўняў, ці раніцай, каб не застаў вас спячымі, калі вернецца неспадзявана. А што вам кажу – кажу ўсім: Чуйце!” †

Мк 13, 33-37

Туга аб супольным доме

Пачатак Адвэнту асацыіруецца з ранішняй святой Імшой, з раратняй свечкай. Затым час быццам бы паскараецца, таму што пачынаецца падрыхтоўка да Божага Нараджэння. Езус у Евангеллі прапануе нам для разважання тое, што часта ў ліхіманцы перадсвяточных прыгатаванняў застаецца па-за нашай увагай: чужанне, а часам і неназваная да канца туга. Чаго мы чакаем, чаго жадаем? Прадметам чужання з’яўляецца прыход Збаўцы на зямлю, які перажываецца як напамін пра нараджэнне Божага Сына, а таксама Яго паўторны прыход у хвале ў канцы часоў. Абедзве гэтыя падзеі вельмі розныя. Першая ўжо адбылася, другая ж яшчэ наперадзе. Бэтлеемскае з’яўленне Пана адбылося “сярод начной цішыні”, і нямногія даведаліся аб ім. Паўторнаму ж з’яўленню Езуса будуць спадарожнічаць незвычайныя знакі на небе і на зямлі. Мы пачуем гук анёльскіх труб. Хрыстос прыйдзе ў хвале і ўсе людзі будуць удзельнікамі гэтага. Тым не менш, існуе тое, што з’яўляецца агульным для абедзвюх гэтых падзей. Божы Сын прыходзіць на зямлю, каб пасяліцца сярод людзей. Наш зямны дом становіцца Яго домам: Пан усяго стварэння прызнаў нас годнымі быць разам з Ім! Падчас першага прыходу Ён зрабіў зямлю сваім домам на 33 гады. Калі ж Ён зноў прыйдзе ў хвале, Ён зробіць яе нашым супольным домам на вякі! Таму ёсць чаго чакаць і аб чым тужыць.

Кс. Яраслаў Грынашкевіч